

ABRAHAM HANS

3. — Van Pieter, die rooken wilde.

Pieter vond in de kas eene oude pijp van vader. De knaap wilde groot zijn.

— « Ik ga rooken, » zei hij bij zich zelven, « en dan zullen alle menschen naar mij zien. »

Stillekens nam hij wat tabak uit vaders pot en met eenige stekskens sloop hij de straat op.

Weldra dampte hij als een oude zeeman. Hoe fier stapte hij op en neer ! Hij blies de wolken uit zijne pijp, zoo hoog ze vliegen wilden.

— « Dat is wel plezierig, » dacht hij, « ik zal het dikwijls doen. 't Is ook dwaas, dat kinderen niet mogen rooken. Ik kan het zoo goed als vader. »

— « Manneke, wilt ge ziek worden? » zei eene vrouw.

— « Ziek worden ! » herhaalde Pieter op spottenden toon. « Gij zoudt ziek worden, moest ge pijpen rooken, maar kerels als ik niet. »

En met opgeheven hoofd wandelde hij verder.

— « Jammer, dat ik niet wat tabak bij mij gesto-

ken heb, dan kon ik straks nog eens stoppen. Maar 'k zal er wat vragen aan den een of ander. Ieder ziet nu toch, dat ik rooken kan. »

Maar o wee, welk een raar gevoel kwam over hem ! En zijn hoofd begon zeer te doen. De huizen schenen te draaien en de lantaarns, en de karren, en de menschen, en alles rond hem warrelde.

Zijne maag leek overvol.

Toen ging onze held achter een hoekje, op een pleintje; hij kreeg het er schrikkelijk benauwd en wat hij daar deed... neen, ik durf het niet vertellen !

De pijp lag al lang op den grond, die leelijke, verraderlijke pijp !

En de groote Pieter stapte naar huis en zei tot moeder :

— « 'k Ben ziek ! »

— « Ziek, » riep moeder verschrikt, « wat scheelt er aan? Ja, ge ziet bleek, ga gauw naar bed. Waar doet het zeer? »

Vader kwam er ook bij. Hij had al gezien, dat er iemand aan zijn tabakspot geweest was, want de

blaadjes lagen er rond en, als vader eene pijp stopte, deed hij dat altijd zonder morsen. Nu begreep hij, waarom zijn zoontje ziek was.

— « Spreek eens de waarheid, Pieter, » zei hij, « wat hebt ge gedaan? »

— « Gerookt, vader, » zei de knaap verlegen.

— « Ah, zoo, gerookt ! Wel, de groote kerel heeft gerookt en nu zit hij daar bleek en ziek. Ik moet u niet meer straffen voor uwe ongehoorzaamheid; de pijp heeft dat zelf gedaan. Ga nu maar gauw naar bed ! »

Pieter was weer spoedig beter, maar hij wilde van de pijp niet meer weten. Ja, kinderen, als ge wilt rooken, dan straft de pijp zelve u !

INHOUDSTAFEL

	BLADZ
1. De Appeldief	1
2. De oude Mic	6
3. Van Pieter, die rooken wilde	9
4. Vertelling van een nickelstukje	12
5. De trouwe Kardoes	17
6. De Durfal	22
7. De kleine Moeder	26
8. De Speldenzoeker	29
9. De Belletrekker	32
10. Hoe Anna leerde breien	36
11. De Koudkleum	39
12. Klaas-ik zal	43
13. Grootvader	46
14. Vos	50
15. Blinde Koben	54
16. Alle begin is moeilijk	59
17. Arme Piet	63
18. Brand	67
19. De Waaghals	70
20. Een vlijtige Jongen	74

